

Op heterdaad betrap

Op 17 november 1790 legt Andries Haubracken, oud omtrent 80 jaar, in de raadkamer een verklaring af voor president en loco officier E.A. Rovers en de schepenen H. de Ruijter en A. Swinkels. Andries wordt bijgestaan door zijn schoonzoon, Hendrik Louwerens Verbakel, oud ongeveer 50 jaar. Deze woont in Beek.

Andries beweert begin van de maand drie of vier keer te zijn bestolen en dat hij de volgende spullen is kwijtgeraakt: 'n paar witte broden, een bonte neusdoek, 'n zwartbruine zijden neusdoek, een paar roggebroden, een kniep en een ander mes. Als hij deze morgen 17 november thuiskomt, merkt hij dat de deur van binnenuit op slot zit en nadat hij een glasruit verwijderde kon hij naar binnen. Hier ziet hij de kelderdeur openstaan, er ontbraken twee sleutels van de kamerkasten en een tarwemikje die daar lagen. In de openstaande kasten ontbraken verder nog twee tarwemikjes.

Andries vermoedt dat de dief nog in huis is, waarop hij zijn schoonzoon Hendrik laat halen, die in de Aarlese Akker aan het mesten is. Hendrik is vervolgens op de zolderschelft gekropen en ontdekt hier de jonge Johannes Janssen. Schepen H. de Ruijter heeft hem gearresteerd en naar de raadkamer opgebracht.

Daarna wordt hij overgebracht naar de gevangendoor in Den Bosch waar hij op 30 november wordt verhoord. Johannes zegt 17 jaar oud en van beroep schoenmaker te zijn. Hij heeft geen ouders meer, maar wel een zus, de tienjarige Anna. Hij bekent drie weken eerder bij Andries Haubracken door de achterdeur van de voorstal in huis te zijn geslopen en een wit en een roggebrood te hebben gestolen. Deze heeft hij meegenomen naar Anne Mie, de weduwe van Aard Kuijpers waar hij deze broden heeft opgegeten. Hij ontkent andere spullen te hebben gestolen.

Op 17 november verschaft hij zich weer toegang tot de woning, sluit de deur om niet verrast te worden en heeft in de kelder twee kastsleutels en een tarwemikje gestolen. Hij wil weer gaan, maar hoort gerucht en vlucht naar de hooizolder, waar hij uiteindelijk gevonden wordt. Hij vraagt vergiffenis en geeft beide sleutels terug. Dan wordt hij gearresteerd. Op de vraag waarom hij heeft gestolen, komt een simpel antwoord: hij heeft honger!

De gerechtsdienaren kennen geen medelijden en vinden dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan dieverijen die niet getolereerd kunnen worden. Hij moet daarom gestraft worden "ter exempel en afschrik". Er wordt een gevangenisstraf geëist van acht dagen ... op water en brood. Heeft ie even geen honger meer!

Genealogische gegevens

Johannes Simons Janssen, gedoopt op 8 juni 1774 in Aarle-Rixtel. Vader Nicolaas Simons, moeder Ida Jois Swolfs (Nederduits gereformeerd). Peter is Simeon Jansse, meter is Maria Jois Swolf.

Op 28 juni 1779 is in Aarle-Rixtel Leonardus Janssens gedoopt, broer van Johannes.

Op 18 april 1781 is in het Belgische Oostham Agnes Janssens geboren, het zusje Anna waarvan Johannes zegt dat zij het enige familielid is.